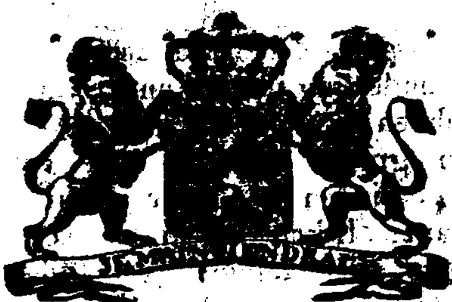
N°. 8. A°. 1834.

MAANDAG DEN 27sten JANUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 23 Januarij 1834.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 20sten dezer, n°. 64/57 is tot *Wijkmeester* van de Wijk L°. A. benoemd C. D. KONING, en zulks in plaats van H. BIJLAART, als zoodanig op zijn verzoek, *eervol* ontslagen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 23 Januarij 1834.

Alzoo de navolgende Personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrijgen, *Brieven van Manumissie*, voor de na te melden Slaven, te weten:

C. C. GRAANSMA, als *Executeur* in den Boedel van wijlen ALBERT ALBERTS, voor de Slavin DIANA, gemelden Boedel in eigendom toebehoorende.

JACOB GOMPERTS, voor den Slaaf CONSTANT, hem *nomine uxoris* in eigendom toebehoorende; — en

JACOB HENDRIK ROOSWIJK, als *Straatvoogd* over- en voor de Slavin MARIA en hare kinderen LAURENS, HENDRIK, NAHAR, en JACQUELINE ALBERTINA NAHAR, weleer toebehoord hebbende aan DAVID NAHAR.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 25 Januarij 1834.

Alzoo HENRICUS BIJLAART *num. ux.* zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om bij anticipatie van den gewonen termijn van aankondiging, te mogen verkrijgen *Brieven van Manumissie*, voor den Slaaf FRANÇOIS, aankomende den Boedel wijlen de weduwe DE GRAAF, geboren MEURS.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich daartegen te verzetten, om binnen den tijd van *acht* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

De WIJKMEESTERS der Wijk L°. D, 2de gedeelte, zullen overeenkomstig met de Publicatie de dato 5 Maart 1828, en gepubliceerd den 6den daaraanvolgende, met de *jaarlijksche opneming* der Personen in hunne Wijk woonachtig, rondgaan, waarvan door deze aan de geëerde Bewoners wordt kennis gegeven, met uitnoodiging tevens van hunne tegenwoordigheid, ten einde mede te werken dat deze opneming zoo veel mogelijk naauwkeurig moge plaats vinde; de dagen door hun bepaald ter opneming, zijn Maandag, Woensdag en Vrijdag, en een aanvang te nemen op Maandag, den 3den Februarij, met de *Steenbakkersgracht* en *Saramaccastraat*.

Paramaribo, den 24 Januarij 1834.
B. A. GERRITSEN.
F. G. PICHOT L'ESPINASSE.

De WIJKMEESTERS der Wijk L°. A, zullen, ingevolge Publicatie de dato 5 Maart 1828, op Donderdag, den 30sten dezer, een aanvang maken met de *jaarlijksche opneming* der Personen in hunne Wijk woonachtig. — Strekkende deze tot *kennisgeving* aan de geëerde Bewoners van voormelde Wijk.

Paramaribo, den 26 Januarij 1834.
J. J. B. DE MESQUITA.
C. D. KONING.

MENGELINGEN.

TAFEREELEN VAN RUSLAND.

(Door eenen Reiziger, die zeer lang in *Rusland* verkeerd heeft.)

(Vervolg van N°. 7.)

Welligt is het onmogelijk, voor iemand, die een beter land bewoont, den treurigen toestand der bewoners van deze oorden in allen opzigte geheel duidelijk te maken, daar het mijzelven, moeijelijk valt, die bijzonderheden weder levendig in mijn geheugen terug te roepen. Ik moet soms nog om mijzelven lagchen, als ik mij herinner, hoe ik eens in *Waijätka*, in het begin van October, toen reeds alles van koude verstijfd was, wegens eene ligte ongesteldheid te bed moest blijven, en tot tijdverkorting het leesboek van mijne kinderen, den *Kindervriend* van WEISSE, begeerde. Ik sloeg het boek open, en trof juist de plaats, waar de Schrijver, op het einde van November, nog langs eene groene weide gaat wandelen. Tranen van weemoed kwamen mij in de oogen, bij de gedachte dat ik een zoo heerlijk land dat ik mijn dierbaar en schoon vaderland verlaten, en tegen deze onherbergzame en, zoo als ik toen dacht, akelige streken verwisseld had. Ik lach er nu somwijlen nog om, wanneer ik mij die kleinmoedigheid herinner; maar de tranen, die ik toen niet kon bedwingen, waren zeer ernstige tranen, welke uit de diepte van mijn hart opwelden, en ik durf er geenszins voor instaan, dat hetzelfde niet weder plaats hebben zoude, zoo ik daar nog eens op hetzelfde tooneel moest optreden.

HET GEZELLIGE LEVEN.

Eene voorname deugd der *Russen* is de *gastvrijheid*. Hiertoe draagt zeker de goedkoopheid der levensmiddelen veel bij. Met weinig moeite wordt een huisgezin onderhouden. Evenwel zijn er ook oorden, waar deze gunstige omstandigheden geene plaats hebben, en toch de gastvrijheid niet minder is. Deze eigenschap schijnt den *Rus* aangeboren te zijn, gelijk trouwens deze deugd in de oostelijke landen der oude wereld te huis behoort, en zeldzamer wordt, naarmate men verder van daar zich verwijdert.

Dat het in een land, alwaar men op gastvrijheid zoo veel prijs stelt, niet aan genoegens der gezelligheid zal ontbreken, is ligt te begrijpen. Deze genoegens zijn van dien aard, en kenmerken het *Russische* volkskarakter op zoodanige wijze, dat dezelve wel verdienen, hier nader beschouwd te worden.

Van wandelen houdt de *Rus* zoo weinig, als ergens een Oosterling. Daarom vindt men (de beide hoofdsteden en de noordwestelijke landschappen, waar *Duitsche* zeden heerschen, uitgezonderd) noch openbare wandelplaatsen, noch tuinen, die tot uitspanning en vermaak voor het volk aangelegd zijn. Wanneer de eigenlijke *Rus* het naar genoegen zal hebben, moet hij zich of te huis of in de woning van zijnen buurman aan eene welvoorziene tafel, en na het eten met een spel vermaken kunnen, dat zoo min mogelijk beweging vordert. Als ik in het begin van mijn verblijf te *Perm* de eerste dagen der lente, die aldaar op het einde van Mei begint, naar vaderlandsche wijze, door wandelen in den omtrek regt genieten wilde, verwekte ik bij mijne nieuwe vrienden een algemeen opzien, daar zij niet begrijpen konden, wat mij bewoog, om als een otzinnige in het land rond te loopen, alwaar ik, gelijk zij wisten, toch niets te doen had. Men hield mij voor krank, en meende, dat ik mijne gezondheid door dit omwandelen poogde te herstellen; eene geneeswijze, die hun niet weinig bevreemdde, daar zij, zich niet wel bevindende, gewoonlijk zich terstond te bed begeven. Op een dezer kleine togten ontmoette mij eens een mijner bekenden, en vroeg mij, wat ik in het dorp, dat ik bezoeken wilde, te doen had. Op mijn antwoord, dat ik er niets te verrigten, en noch het dorp, noch iemand van deszelfs bewoners ooit gezien had, meende hij, dat ik derhalve derwaarts ging, om *hen* te zien! Ik verzekerde hem, dat dit mijn oogmerk niet was, dewijl ik vooraf wel wist, daar niets nieuws — niets, dat van andere omliggende dorpen verschilde, te zullen aantreffen. »Wel nu, vadertje!" vroeg hij verder met nieuwsgierige verwondering, »waarom gaat gij er dan heen?" — »Ik ga enkel," zeide hij, »om te gaan, en eenige beweging in de vrije lucht te maken." De man begon hardop te lagchen, als hij eindelijk de ware reden van mijne wandelingen vernam, die hem en anderen reeds lang een raadsel waren. *Gaan, om te gaan!* zoo iets had hij in zijn gansche leven nog niet gehoord. Binnen kort was de zaak door de geheele stad ruchtbaar, en nog het volgende jaar sprak men er tot mij over in de gezelschappen.

Het zamenkomen in den huiselijken kring is alzoo bij de *Russen* de grondslag van alle hunne vermaken en genietingen. Men vindt dat niet alleen bij voorname lieden in groote steden, maar ook onder de geringste landlieden; en alwie slechts eene hut heeft, zal ook, althans op belangrijke feestdagen, een klein gezelschap zoeken te verzamelen en naar vermogen te onthalen. De lange winteravonden zijn vooral aan deze gezellige zamenkomsten gewijd, waar men, na volbragten arbeid, zeer vrolijk

bijeen is. Niet zelden ziet men dan landelijke kluchten, en soms ook maskeraden, door jonge lieden van beiderlei sekse, uitvoeren, waarbij het wel eens wat ruw toegaat. Het geheel eindigt gewoonlijk met pandspel, of dans bij eenvoudige muzijk. De oudere lieden vermaken zich intusschen met kaarten, of met dam- en schaakspel. De beide laatste spelen zijn door geheel *Rusland* in algemeen gebruik, en worden niet alleen te huis in ledige uren, maar ook in de winkels van kramers en kooplieden, door den gemeenen man en door kinders op de straat gespeeld. Dit is de reden, waarom men hier zoo vele voortreffelijke schaakspelers vindt. Dikwijls krijgt een *Russische* boer zoodanige vermaardheid in de gansche omtrek, dat de adellijken van verre komen, om hunne krachten met de zijne te meten. Daar meestal, even als bij ons, zonder geld, enkel om de eer gespeeld wordt, zoo is het niet, gelijk het kaart- en dobbelspel, verderfelijk voor den volksgeest maar strekt veelmeer tot verbetering van denzelven.

Evenzeer is het bij de bemiddelde lieden in de grootere steden des rijks bijna algemeen de gewoonte, dat men des avonds gezelschap, soms zeer talrijk gezelschap ontvangt, alwaar ook vreemdelingen vrijen toegang hebben; evenwel wordt, te *Petersburg* vooral, meer en meer de overgang merkbaar, die in alle groote steden van *Europa* plaats heeft — de overgang van vroegere pracht en luidruchtigheid bij deze samenkomsten tot het uitkiezen van eenige vertrouwde vrienden, welke den tijd met verstandige gesprekken weten door te brengen, zonder toevlugt te nemen tot ruwere verstrooijingen. Nachtelijke zwelgpartijen en smakelooze overladingen van allerlei aard, die voorheen hier zoo geliefd waren, worden met elk jaar zeldzamer. De meerderheid der bevolking in de groote steden houdt zich echter nog aan de oude gewoonten. De rijke kooplieden in *Petersburg* en *Moskou* bij voorbeeld hebben in huizen, die voor de paleizen der grooten niet onderdoen, verscheidene malen in het jaar groot gezelschap, en dagelijks is hun disch selden of nooit zonder gasten, zoodat men aan denzelven dikwijls vreemdelingen uit de verst afgelegene landen bij elkander aantreft. Ook de werkzaamste *Russische* handelaar, die den geheelen dag door in zijne bezigheden zich afsloost, weet des avonds een vrij uur voor deze gezellige verkeering te vinden, die bij hem tot het hoogere levensgenot behoort en dus bovenal op prijs wordt gesteld. De talrijke zoogenaamde *klubs* der inwoners getuigen insgelijks van hunne neiging tot gezelligheid. Dezelve zijn geene gewone samenkomsten in herbergen, maar bestaan uit vaste en beslotene gezelschappen, waar vrienden en bekenden elkander des avonds dagelijks zien, terwijl vreemdelingen door een' der leden ingeleid moeten worden, om toegang te erlangen. In denzelfden smaak heeft men te *Petersburg* ook vreemdelings-*klubs* voor *Duitschers*, voor *Franschen*, voor *Engelschen* enz., waar echter ook *Russen*, onder genoemde bepaling, toegelaten worden. In deze *klubs* houdt men zich, buiten het tafelgenot met spelen, meest helaas! met kaartspelen bezig. Evenwel zijn er ook betere genoegens, en dikwijls wordt de beschaafde vreemdeling hier door keurige muzijk of geestrijke gesprekken verlustigd. Nieuwspapieren en tijdschriften vindt men in de beste *klubs*, evenwel spaarzaam en slecht gekozen.

Ook de geleerde heeren, hoogleeraren, letterkundigen, kunstenaars hebben hier hunnen eigenen *klub*. Deze wordt door de Regering en door den hoogen Adel zeer in eere gehouden, en vormt zelfs eene soort van minderen Adel onder het volk. Daar echter het algemeen nog weinig smaak voor kunst en wetenschap heeft, leven de geleerden veelal zeer afgezonderd, alleen onderling met elkander verkeerende, en hebben gevolgelijk niet veel invloed op de groote menigte der bevolking. Nogtans vinden zij, daar zij in de gunst der aanzienlijken en in de achting der geringen zich mogen verblijden, geene reden tot klagen, en de meesten schijnen hun oud vaderland in het nieuwe reeds vergeten te hebben.

De gezelschappen der grooten in de beide hoofdsteden des rijks worden op een' anderen voet gehouden. Hier is rijkdom en weelde en verfijning in zoodanige mate, dat zelfs hij er zich over moet verwonderen, die te *Parijs* en *Londen* de paleizen der grooten heeft leeren kennen. Deze *soirées* of *réunions* onderscheiden zich inderdaad voordeelig door smaak en gooden toon.

(Het vervolg hierna).

ADVERTISSEMENTEN.

(2937). De *Administrateur van Financiën*, roept bij dezen op, alle degenen, die eenige wettige vorderingen hebben, ten laste der nalatenschappen van de navolgende alhier successivelijk overledenen Heeren Officieren, als:

De *Kapitein* LOUIS JEAN PIERRE CARILLON,

De *Tweede Luitenant* FRANS NEUBORN.

De *Eerste Luitenant* JEAN DIRK COOPS.

En

De gepensioneerde *Kapitein* HENDRIK MAURITS DIETTICKER; — om hunne rekeningen in *duplo*, binnen *Zes* weken, na dato dezes, en dus uiterlijk vóór of op den 8sten Maart aanstaande, ten bureele der Financieële Administratie in te leveren.

Paramaribo, den 24 Januarij 1834.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(2180) De *Exploicteur bij het Geregtshof* te SURINAME, zal op Vrijdag, den 31sten Januarij 1834, des morgens *negen* uren, ter Kastelenije van gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

De helft in het *HUIS* en *ERF*, staande en gelegen aan de *Wagewegstraat*, bekend onder Lo. D. No. 102; aankomende P. F. LABADIE.

De Slaven, met namen: *Affiba*, *Amba*, *Billa*, *Sexe*, *Antonij*, *Josephus* en *Frans*; aankomende de wed: J. FERNANDES Jn., geboren CARILHO.

De Slaven, met namen: *Rosa*, *Sophia* en *Frans*; aankomende J. P. SANDERS geboren TOURO.

Paramaribo, den 25 Januarij 1834.

Door het COLLEGIUM MEDICUM den Heer GRADUS HUBERTUS HONING, als *Heel-* en *Vroedmeester*; en den Heer GERARDUS SIJRIER, als *Heelmeester* in deze Kolonie, beide met overlegging van hunne *acte promotie* geadmitteerd zijnde; zoo wordt hiervan bij deze de belanghebbenden kennis gegeven.

Paramaribo, den 25 Januarij 1834.

De Scriba van het Collegium Medicum,
H. H. DIEPERINK.

(2935) Op *HEDEN*, publieke Inschrijving, op 7 Balen Heele KOFFIJ, en *plus minus* 100 W. Gebroken dito; van de Plantaadjen *Manheim* en *Elk 't Zijn*; zullende de Inschrijvings-billetten worden aangenomen tot *Elf* uren voormiddag.

De Kooper zal *f* 1-10 voor de ledige zak moeten betalen.

Paramaribo, den 27 Januarij 1834.

De Scriba van de Commissie tot de zaken der Nieuwe Wees-, Kurateele en Onbeheerde Boedels Kamer,
R. COLLENSTEDE.

(2939) Op *HEDEN* namiddag ten 4 uren, publieke VENDU, ten huize bewoond door den Heer A. G. BOHLAND.

Paramaribo, den 27 Januarij 1834.

C. A. FISCO,
2de *Commies.*

(5762) ☞ IN HET
NIEUWE SCHOENEN MAGAZIJN,
VAN
M. J. COSTER,

Is te bekomen: *Groote* Amsterdamsche kelders Jenever à *f* 7; halve kelders witte Brandewijn à *f* 5,50; dito *beste* Cognac à *f* 6; *beste* Roode Wijn à *f* 6 het dozijn; oude Rijnsche Wijn à *f* 16 het dozijn; *fijne* Likeuren; Maagbitter; *beste* Boter à *f* 7,50; *groote* manden Aardappelen; *beste* Zoete Olie à *f* 18 het dozijn; pullen Raap Olie à *f* 5 50; *groote* Broodsuikers; Kasseer Vleesch; Zuurkool; Zwarte en Jamaica Peper; Kaneel; Anijszaad; Rozijnen; Krenten; zoete en zure Appelen, Peeren; Spaansche Erwten à 50 *cents* per *pond*; pullen Wijn Azijn à *f* 3; *beste* Eau de Cologne; Lijn Olie en Witlood; verders alle soorten van *Winkel-* en *Modewaren*, en een goed assortement Schoenen en Laarzen, tot *vermindering van prijzen.*

TE KOOP BIJ M. N. MONSANTO:

(2947) Beste Aardappelen; Ajuin; Boter; Rundvleesch in vaatjes; Familie dito in dito; beste Thee; Zoete-, Raap- en Spermasetie Olie; Spermasetie en gegoten Kaarsen; Spaansche Olijven in kruiken; Kappers en Augurkjes in stoopen; Madera en Roode Wijn bij het dozijn; Jenever; Brandewijn; grof Zout in vaten; beste Sigaren in kistjes; Snuif in fleschjes; witte en gekleurde Neteldoeken; dito Doeken; Mans en Jongens witte Castor en Stroohoeden; Dames fijne Schoenen; Kinder Laarzen; geass. Naalden; Chaisetuigen; Zadels; Toomen en Martijngalen; Wijnkurken; Timmergereedschappen; Roosters; Bakpannen; Tuinschrappers; Duim- en Jalouzie's Hengsels; diverse Kopergoed; 20 vt. $1\frac{1}{2}$dm. Kopie Planken; en diverse andere Goederen meer.

(2948) GEBROEDERS REELFS, bieden *te koop* aan:

Boter, Hammen, Z. M. en Zwitsersche Kazen; Aardappelen; gerookte Tongen; Saucijsjes de Bologne; Metworst; $\frac{1}{2}$ tonnen Zout Vleesch; Haring, Anchovisch; Saucijsjes en Zuurkool in vaatjes; Broodsuikers, Suikergoed, Banket en Koek; gedroogde Vruchten en Zuurgoed, in stoopen; Vruchten op Brandewijn; Gort; Groene en Graauwe Erwten in vaatjes en pullen; Zoete-, Raap-, Patent- en Lijn-Olie; Roode-, Madera-, Rijn- en Portwijn; Jenever; Witte en Cognac Brandewijn; Likeuren en Seltserwater, enz., enz., enz.

(2933) A. SALOMONS, zal *MORGEN*, om 9 ure, op VENDU Verkoopen:

Provisiën en *Stukgoederen*; een *extra* Rij- of Chaispaard, en een geboeide *wane Korjaal.*

(2960) De minderjarige J. C. W. SCHMIDTMER, vertrekt.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

De Fransche Schoener *l'Aurore*, Kapt. MARIUS GIAIMO, van *Cayenne*, Passagier C. E. JOUVEN.

UITGEKLAARD.

De Sloep *Dolfijn*, Kapt. Mo. GEORGE, naar *Saramacca.*

De Deensche Brik *Louisa Adelaide*, Kapt. C. FEILBERG, naar *St. Thomas.*

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.